

LA FONT DE LA BONDAT

Era una tarda de tardor, els arbres estaven pintats amb les tonalitats càlides dels seus colors. El vent bufava suau i acariciava les fulles seques del terra. Enmig d'aquesta escena tranquil·la, una figura solitària caminava pel bosc. Era el Marc, un home jove amb una mirada perduda, centrat en els seus pensaments.

El Marc havia decidit fer una passejada per aclarir la seva ment. Feia setmanes que se sentia atrapat per incerteses i dubtes sobre el seu futur. Mentre caminava entre els arbres, deixava que els seus pensaments es barrejessin amb els sons de la natura que l'envoltava.

De sobte, va aturar-se en sec quan va escoltar un soroll estrany. Era com un grunyit que provenia d'una direcció desconeguda. Intrigat, va decidir seguir el so, tot deixant de banda les seves pròpies preocupacions per un moment.

A mesura que s'apropava al lloc d'on provenia el soroll, va veure una petita clariana enmig del bosc. I allà, al mig d'aquell espai obert, va descobrir d'on venia el soroll: un petit porc senglar que estava atrapat en una trampa deixada per caçadors furtius.

Sense dubtar-ho, el Marc es va acostar amb compte al porc senglar i va començar a alliberar-lo de la trampa. L'animal el mirava amb por, però en Marc li va parlar amb veu tranquil·la per calmar-lo. Després de minuts d'esforç, finalment va aconseguir alliberar el porc senglar.

Quan el senglar va adonar-se que ja estava lliure, va córrer cap al bosc sense mirar enrere. El Marc va somriure satisfet mentre veia com desapareixia entre els arbres. El que havia passat li va recordar que, malgrat els seus propis problemes, sempre hi havia l'oportunitat de fer el bé i ajudar els altres. Amb aquesta satisfacció, va continuar la seva passejada pel bosc, ara una mica més content.

Després d'alliberar el porc senglar, el Marc es va sentir molt feliç. Mentre avançava entre els arbres, la seva ment va tornar poc a poc als seus problemes. Però finalment va decidir que, en lloc de posar-se trist per les seves preocupacions, buscaria maneres d'ajudar els altres sempre que pogués.

Quan ja tornava cap a casa, el Marc es va topar amb una altra escena inesperada. Va trobar una àvia perduda entre els arbres, amb aspecte confús i esgotat. Es va acostar amb cura i li va oferir ajuda.

L'àvia, agraïda per l'ajuda, li va explicar que s'havia extraviat mentre recollia herbes medicinals al bosc. El Marc es va oferir a acompanyar-la de tornada a casa seva, i junts van emprendre el camí de tornada.

Durant el trajecte, l'àvia li va contar històries antigues plenes de saviesa. En arribar a casa de l'àvia, el Marc es va acomiadar i va continuar el seu camí cap a casa. Se sentia més segur de si mateix.

Des d'aquell dia en endavant, el Marc va fer un compromís amb ell mateix: buscaria oportunitats per fer el bé i ajudar els altres, sabent que cada petit acte de bondat podria tenir un impacte molt positiu en el món que l'envoltava.

A mesura que passaven els dies, en Marc es va convertir en una figura estimada al seu poble, conegut per la seva generositat i voluntat d'oferir una mà a qui ho necessités.

Amb cada petit gest de bondat, el Marc es sentia més connectat amb el món que l'envoltava. No tenia por del futur com abans. Va aprendre que, fins i tot en els moments més foscos, hi ha sempre una llum d'esperança.

Es va fer voluntari en un centre comunitari participant en projectes de millora del barri i molta gent s'hi va unir. Des d'ajudar a una persona gran a creuar el carrer fins a projectes més grans com organitzar companyes de neteja al parc local, tot va repercutir en el benestar de la gent.

A mesura que continuava el seu camí de fer el bé, el Marc també va començar a tenir clar el seu futur. Va descobrir una passió per a la natura i la seva conservació, i va dedicar-se a treballar per la protecció del medi ambient.